

**Розважання до літургійних читань від
Журналу Скинія на цей тиждень
українською мовою**

4 - 10 липня

Григоріанський календар (Новий стиль)

Зміст

<u>Етапи розважань</u>	<u>2</u>
<u>4 липня</u>	<u>3</u>
<u>5 липня</u>	<u>6</u>
<u>6 липня</u>	<u>9</u>
<u>7 липня</u>	<u>13</u>
<u>8 липня</u>	<u>17</u>
<u>9 липня</u>	<u>21</u>
<u>10 липня</u>	<u>24</u>
<u>Що таке Журнал Скинія?</u>	<u>27</u>

Просимо не поширювати файл без дозволу журналу Скинія

Етапи розважань

Подаємо схематичні підказки щодо кожного кроку розважання над Словом Божим. [Більше читайте тут.](#)

1. Читання

- Прочитай текст
- Про що він говорить?
- Встанови контекст
- Заглянь у коментарі
- Знайди фразу-ключ

2. Розважання

- Яке моє тут і тепер?
- Що Слово каже мені?
- Підключи уяву
- "Пережовуй" текст
- Слово і моє життя

3. Молитва

- Що я скажу у відповідь?
- Визнання і прохання
- Подяка і прослава
- Молитва Словом
- Моя участь у Літургії

4. Споглядання

- Заклик до навернення
- Зараз я мовчу
- Я в Божій присутності
- Тепер керує Він

Біблійні читання та розважання

4 липня

Неділя 6

Матері Божої Неустанної Помочі

- **Читання**
- **Розважання**
- **Молитва**
- **Споглядання**

Рим 12, 6-14

Мт 9, 1-8

Послання Апостола Павла до Римлян 12, 6-14

Браття, маючи ж, згідно з даною нам благодаттю, різні дари: коли то дар пророцтва, виконуймо його мірою віри; хто має дар служіння, нехай служить; хто навчання, нехай навчає; хто напоумлення, нехай напоумляє. Хто дає - у простоті; хто головує - дбайливо; хто милосердиться - то з радістю.

Любов нехай буде нелицемірна; ненавидівши зло, приставайте до добра. Любіть один одного братньою любов'ю. Пошаною один одного випереджайте. В ревності не будьте ліниві, духом горіть, Господеві служіть; веселі в надії, в горі терпеліві, в молитві витривалі; святих у потребах спомагайте і дбайте про гостинність. Благословляйте тих, що вас гонять; благословляйте, не проклинайте.

Євангеліє від Матея 9, 1-8

Сівши у човен, він переплив назад і прибув у своє місто. І от принесено до нього розслабленого, що лежав на ношах. Побачивши їхню віру, Ісус сказав розслабленому: “Бадьорися сину, твої гріхи відпускаються.”

Та тут деякі з книжників заговорили між собою: “Він хулить.” Ісус, знаючи їхні думки, каже: “Чого лукаве думаєте в серцях ваших? Що легше сказати: Твої гріхи відпущені, – чи сказати: Встань і ходи! Та щоб знали, що Син Чоловічий має владу на землі гріхи відпускати”, – каже розслабленому: “Встань, візьми твої ноші та й іди до свого дому.” Встав той і пішов до свого дому. Народ же, бачивши це, настрахався і славив Бога, що дав таку владу людям.

Розважання від Скинїї

Ісус відпускає гріхи розслабленому і зціляє його від недуги. Очевидно, той мав гріхи і мав хворобу. Напевно, це було між собою пов'язане. Гріхи можуть ввести людину в стан розслабленості, але і хвороби можуть спонукати людину до гріха – нарікання, зневіри, заздрості здоровим людям. Грішать і здорові, й хворі. Хворіють і праведні, й грішні. Але ні гріх, ні хвороба не відповідають Божій волі. Ісус прагне пробачати гріхи та зціляти хвороби.

Люди концентруються на зовнішньому, на обмеженнях і стражданнях, які супроводжують хвороби. Там, де Ісус проповідував, приводили та приносили хворих і просили

про зцілення. Про прощення гріхів рідко коли йшлося. А в сучасному світі взагалі не заведено говорити про гріхи. Це є особистою справою кожного. Гріх є чимось внутрішнім, невидимим, його шкода для душі та життя людини не відстежується. Проте, коли є проблема, коли щось не так зі здоров'ям чи зі стосунками, справами, варто би було починати саме з цього – з очищення душі, з визнання гріхів і примирення з Богом. Так як зробив Ісус – пробачив гріхи і тоді зцілив.

Часто проблема є не в гріхах і не в хворобах, а в тому, як людина їх сприймає і переживає. Бо щодо своїх гріхів можна відчувати сором і провину, а можна довіритись Божому милосердю, розкаятися і позбутися їх. Щодо хвороб – можна сприймати їх як покарання, як несправедливість щодо себе, як непереборну проблему, а можна – як нагоду довіритися Богові, просити про Його допомогу. Повірити і дати можливість Богові допомогти. Хвороби і гріхи можуть віддалити від Бога, а можуть і наблизити до Нього. Тому, хто довіряє Богові, усе співдіє на добро. Ісус має владу відпускати гріхи, зціляти. Після свого воскресіння Він має владу над усім, і тому Йому неважко відпускати гріхи, неважко зціляти душевні й тілесні рани. Він не дивиться на *книжників*, які проти, які не вірять і не сприймають таку Божу дію.

5 липня

Понеділок

1Кор 5,9 - 6,11

Мт 13, 54-58

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 5,9 - 6,11

Браття, я вам писав був у листі не мати стосунків з розпусниками, - не взагалі з розпусниками цього світу, чи то з зажерливими, чи з грабіжниками, чи з ідолопоклонниками, бо вам довелося б вийти з цього світу. А написав я вам, щоб ви не мали зносин з тим, що, називаючи себе братом, є розпусник чи зажерливий, чи ідолопоклонник, чи злоріка, чи п'яниця, чи грабіжник; з таким - навіть не їсти! Чого б я мав тих, що осторонь, судити? Хіба ж ви самі не судите тих, що з нами? Тих же, що осторонь, Бог буде судити. Виключіть злого з-поміж себе!

Чи сміє хтось із вас, мавши справу до іншого, судитися перед неправедними, замість перед святими? Хіба не знаєте, що святі будуть світ судити? А коли ви будете світ судити, то чи ж не достойні ви судити куди менші справи? Хіба не знаєте, що ангелів будемо судити? Оскільки більше життєві справи! Коли, отже, маєте суди про життєві справи, настановляєте (суддями) таких, що за ніщо вважаються у

Церкві. Кажу це вам на сором! Хіба нема між вами ні одного мудрого, що міг би розсуджувати між братами своїми? А то брат з братом судиться, а й перед невірними!

Вже це взагалі для вас пониження, що судитеся між собою. Чого б вам радше не стерпіти кривди? Чого б вам радніш не зазнавати здирства? Ви ж, навпаки, самі кривдите та обдираєте, та ще й братів! Чи ж не знаєте, що несправедні царства Божого не успадкують? Не обманюйте себе! Ані розпусники, ані ідолопоклонники, ані перелюбники, ані розгнуздані, ані мужоложники, ані злодії, ані зажерливі, ані п'яниці, ані злоріки, ані грабіжники - царства Божого не успадкують. І такими з вас деякі були; але ви обмились, але ви освятились, але ви оправдались іменем Господа Ісуса Христа та Духом нашого Бога.

Євангеліє від Матея 13, 54-58

Прибувши в свою батьківщину, він навчав їх у їхній синагозі, так що вони дивувалися і говорили: “Звідкіля в нього ця мудрість і сила чудодійна? Хіба він не син теслі? Хіба не його мати зветься Марія, а його брати: Яків, Йосиф, Симон та Юда? 56 І його сестри хіба не всі між нами? Звідки ж воно йому це все?” І вони брали йому це за зле. Ісус же сказав їм: “Пророк не має пошани лише в своїй батьківщині та в себе вдома.” І не зробив там багато чуд з-за їхньої невіри.

Розважання від Скинї

Сьогоднішнє Євангеліє розповідає про візит Ісуса до Назарету, його рідного міста. Повернення до Назарету було для Ісуса доволі болісним. Ті, що раніше були його близьким оточенням, зараз віддалилися від Нього. Щось змінилося. Там, де немає віри, Ісус не може вчинити жодного чуда. Мешканці Назарету згіршені й не приймають Його: *Хіба він не син теслі?* Люди не сприймають таємниці Бога, присутнього в звичайному чоловікові, яким вони знали Ісуса. Щоб говорити про Бога, Він має бути іншим. Ті, які мали би першими прийняти Добру Новину, стали першими, які відмовилися її прийняти. Ісус дуже добре знає, що *ніхто не є пророком у своїй Батьківщині*. Тому й каже: *пророк не має пошани лише в своїй батьківщині та в себе вдома*. Справді, де немає прийняття й віри, там неможливо нічого вдіяти. Ісус також нічого не може вчинити, зустрівшись із такою упередженістю. Він здивований браком їхньої віри.

Євангелист Матей уточнює, звідки походить таке неприйняття Ісуса. Не зі шляхів, не з-поміж народу, де Ісус діяв, зціляв, утішав і прощав грішників. Воно народжується в синагозі, де Ісус мав нагоду навчати. Зібрані тут люди, що не розуміють вчення Ісуса, є тими, що проявляють найбільшу неохоту в прийнятті його послання спасіння. На Ісуса не нападають за зміст його науки – Його просто ігнорують через незначне походження. Він не походить зі священничого роду, а хоче викладати своє вчення в синагозі!

Буває, що ми також не хочемо прийняти чиюсь пораду або повчання. І ймовірно є спокуса відкинути тих, кого вважаємо нашими супротивниками. Натомість Ісус учить нас не гордувати тим, хто здається нам незначним. Це запрошення не судити з вигляду й уміти прийняти всіх без жодного упередження.

6 липня

Вівторок

1Кор 6,20 - 7,12

Мт 14, 1-13

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 6,20 - 7,12

Браття, ви бо куплені високою ціною! Тож прославляйте Бога у вашому тілі!

А відносно того, що ви мені писали, то воно добре чоловікові не займати жінки. Однак, з уваги на розпусту, кожний хай має свою жінку, і кожна хай має свого чоловіка. Хай чоловік віддає належне жінці, так само й жінка - чоловікові. Жінка не має влади над своїм тілом, лише - чоловік; так само й чоловік не має влади над своїм тілом, лише - жінка. Не ухиляйтесь одне від одного, хіба що за взаємною згодою, до часу, щоб вам віддатися молитві, а потім сходьтесь разом, щоб не спокушав вас сатана вашою нестриманістю. Говорю це як раду, а не як наказ.

Я бажав би, щоб усі люди були, як я, та кожний має свій особливий дар від Бога, один - такий, а другий - інший. Кажу ж нежонатим та вдовицям, що добре їм, коли зостануться, як я; але коли не можуть стриматися, нехай одружуються: ліпше одружитися, ніж розпалюватися.

Одруженим же наказую не я, але Господь: Жінка нехай не розлучається від свого чоловіка; коли ж розлучиться, нехай зостанеться незаміжня, або нехай помириться з чоловіком, - а чоловік нехай не відпускає жінки!

А іншим то кажу я, не Господь: Коли якийсь брат має невірною жінку, і вона погоджується з ним жити, нехай її не відпускає.

Євангеліє від Матія 14, 1-13

Того часу чутка про Ісуса дійшла до Ірода четверовласника, і він сказав до своїх слуг: “Це Йоан Христитель! Це він воскрес із мертвих і тому чудодійні сили діють у ньому!” Бо Ірод був схопив Йоана, зв'язав його і кинув у темницю – через Іродіяду, жінку брата свого Филипа; Йоан бо говорив до нього: “Не можна тобі її мати.” Він хотів його вбити, та боявся народу, бо його мали за пророка.

Коли настав день народження Ірода, дочка Іродіяди танцювала перед усіма й догодила Іродові; отож, клянучись, обіцяв їй дати, чого тільки попросить. Та, під намовою матері своєї, сказала йому: “Дай мені тут на полумиску голову Йоана Христителя.” І засмутився цар, але задля клятви і тих, що разом за столом сиділи, звелів дати, – тож послав стягти голову Йоанові в темниці.

Принесли, отже, на полумиску його голову й дали дівчині, а та піднесла своїй матері. І прийшли його учні, взяли тіло й поховали його; і пішли та сповістили про те Ісуса. Почувши

це, Ісус відплив звідси човном у пустинне й самітне місце; народ же, довідавшись про це, пішов за ним з міст пішки.

Розважання від Скинїї

Сьогоднішнє читання Слова Божого акцентує на питанні родини та подружньої вірності. Якщо поглянемо на читання з Першого листа апостола Павла до коринтян, то там прочитаємо відповідь апостола громаді про сексуальність. Мабуть, зараз це питання дуже гостре. Нам не завжди приємно, коли нас про це питають чи то на сповіді, чи то приватно, однак це питання, яке кожного з нас рано чи пізно заторкне.

Так ось: Павло віддає гідну пошану подружжю, стверджуючи, що важливо мати свого чоловіка і жінку, не займаючи чужого. Подружжя він бачить як засіб від *розпалення*, тобто нечистоти. Він закликає не одружуватися, а бути як я, але додає далі, що *краще одружитися, ніж розпалюватися*.

Євангельський уривок від Матея говорить нам про Йоана Христителя і його осуд нечистоти царя Ірода. Ірод чує про Ісуса і гадає, чи то бува не цей Йоан, голову якого під час бенкету було принесено на полумиску. Йоан дуже гостро виступав проти того, що Ірод одружився на дружині свого брата – Филипа. В уривку ми читаємо про те, що Ірод *хотів його вбити, та побоявся народу, бо його мали за пророка*. Якщо страх перед народом був чинником, який

перешкоджав убивству, то натомість обіцянка, дана дитині Іродіяди, стала каменем спотикання і сумніву. Обіцянка *дати, чого тільки попросить* стала чинником, який, хоч і викликав сумнів та смуток, змусив Ірода здійснити вбивство Йоана. Він вчинив це лише заради того, щоб його слово потім не стало пустим і не вартим довіри зі свого боку, а отже, щоб бути в пошані.

Коли ж про це довідався Ісус, то відплив від народу у *пустинне й самотнє місце*. Ці уривки, які ми сьогодні читаємо, закликають нас до двох речей: плекання поваги до подружжя і ставання на бік правди. Подружжя вимагає і внутрішньої поваги, про що і каже апостол Павло. Натомість другий аспект заохочує нас не йти на повідку в людей, а стояти на правді. Ірод приймає іншу дійсність – життя в неповазі до подружжя і вибір брехні та підлабузництва. Молімося, аби наші подружжя були місцем правди і щирої любові, а приклад Йоана надихав нас не боятися називати гріх по імені.

7 липня

Середа

1Кор 7, 12-24

Мт 14,35 - 15,11

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 7, 12-24

Браття, а іншим то кажу я, не Господь: Коли якийсь брат має невіруючу жінку, і вона погоджується з ним жити, нехай її не відпускає. І коли якась жінка має невіруючого чоловіка, і цей погоджується з нею жити, нехай чоловіка не відпускає. Невіруючий бо чоловік освячений жінкою, і невіруюча жінка освячена братом. Інакше ваші діти були б нечисті, а тепер вони святі.

Коли ж невіруючий хоче розлучитися, нехай розлучається; брат чи сестра не зв'язалися в такому випадку: Бог покликав нас жити в мирі.

Звідки ж знаєш, жінко, чи спасеш свого чоловіка? Або ти, чоловіче, звідки знаєш, чи спасеш жінку? А поза цим хай кожний так поводиться, як уділив йому Господь та як Бог кожного покликав. Так я наказую по всіх Церквах.

Як хтось покликаний був обрізаним, хай того не цурається; а як покликаний у необрізанні, хай не обрізується.

Обрізання ніщо, і необрізання ніщо, лише - зберігання заповідей Божих.

Кожний нехай зостанеться у тому стані, в якому Бог його покликав. Рабом тебе покликано? Не журися! Навіть коли ти можеш стати вільним, намагайся використати твій стан рабства; бо раб, покликаний у Господі - Господній визволенець. Так само й вільний, коли його покликано, є раб Христа. Ви куплені високою ціною! Не ставайте рабами людей. Хай кожний, брати, перед Богом лишиться у стані, в якому був покликаний.

Євангеліє від Матея 14,35 - 15,11

Пізнали його люди цього місця і розголосили по всій тій околиці вістку про нього. І принесли до нього всіх недужих та й просили його, аби тільки приторкнутись їм до краю його одягу. І скільки їх доторкалося, одужували.

Тоді приступили до Ісуса фарисеї та книжники з Єрусалиму й кажуть: “Чому твої учні порушують передання старших: не миють рук, коли споживають страву?” А він у відповідь сказав їм: “А ви чого порушуєте заповідь Божу вашим переданням? Бог бо заповідав: Шануй батька твого й матір. І далі: Хто проклинає батька-матір, хай буде скараний на смерть. А ви кажете: Хто скаже батькові чи матері: Добро, яким би я міг допомогти вам, є дар (Божий)! – той може вже й не шанувати свого батька чи матір свою. Тож вашим переданням усуваєте заповідь Божу.

О лицеміри! Добре про вас пророкував був Ісаїя: Оцей народ устами мене поважає, серце ж їхнє далеко від мене. Однак, намарно мене шукають, навчаючи людських наказів.” І прикликавши людей, сказав їм: “Слухайте й розумійте! Не те, що до уст входить, осквернює людину, а те, що з уст виходить, те осквернює людину”.

Розважання від Скинїї

А чому так? – зазвичай такі запитання ми ставимо, коли щось не відповідає нашим поглядам на життя. Так говорили і фарисеї. Вони вже давно очікували на те, щоб знайти в поведінці Ісуса щось негідне. Даремно всюди за Ним ходили, чекали. От і вирішили скористатись нагодою хоча б докорити Йому через поведінку Його учнів. Готувалися до дебатів про важливість передання старших, а отримали докір щодо свого лукавства.

Як часто ми поводимось подібно до тих фарисеїв! Коли наше сумління щось закидає нам, ми стаємо неспокійними і дратівливими. Здебільшого те, що нас дратує у поведінці інших, є нашим пороком. Ми не хочемо змінювати себе, тому зриваємось на тих, хто опиняється поряд. Легше ж давати комусь поради і вимагати змін, аніж признатися у власній недосконалості.

Поки наші осуд і злоба залишаються на рівні думок, ми маємо над ними владу. Від нашої згоди залежить, чи зникнуть вони безслідно у нашій голові, чи, може, зодягнуться у слово, і вже тоді ми втрачаємо над ними

контроль. Пригадаймо, як неприємно нам було, коли наші думки перекручували, переповідаючи іншим. Напевно, і ми не раз ставали об'єктом людських обмов.

Вважайте, – попереджає Ісус, – *те, що виходить з уст людини, має силу її осквернити*. А що робити, коли те, що всередині, отруєне? Чи не є це осквернення однією із наших хвороб? Чи здатні ми найперше побачити у своєму ближньому щось добре? Невже так приємно постійно критикувати і нарікати на інших?

Як у тілесній хворобі, так і в гріхах потребуємо допомоги Лікаря. Маємо визнати себе недужими і шукати порятунку. Читаємо у сьогоднішньому уривку Євангелія, що для цього лікаря достатньо одного дотику, щоб нас зцілити. Тож не будьмо фарисеями, які пильнують за іншими, а про свої душі забувають. Прийдімо до Христа, доторкнімося краю Його одежі з вірою, що Він може зцілити і очистити!

8 липня

Четвер

1Кор 7, 24-35

Мт 15, 12-21

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 7, 24-35

Хай кожний, брати, перед Богом лишиться у стані, в якому був покликаний. Щождо дівиць, то наказу Господнього не маю, а даю раду як той, хто завдяки милості Божій гідний довір'я. Отже, через теперішні клопоти, уважаю що це добре, тобто, що воно людині добре так бути. А зв'язаний ти з жінкою? Не шукай розв'язатись. Розв'язаний від жінки? Не шукай жінки. Однак, коли оженишся, ти не згрішив; і коли дівчина виходить заміж, не грішить, але такі зазнають тілесного горя, - мені ж вас жалко.

Ось що, брати кажу: Час короткий. Тож нехай ті, що мають жінок, живуть, немов би й не мали, і ті, що плачуть, немов би й не плакали, і ті, що веселяться, немов би не веселилися, і ті, що купують, немов би не посідали, і ті, що користуються цим світом, немов би б не користувались, бо проминає образ світу цього. Я ж хочу, щоб ви були без журби. Хто нежонатий, клопочеться про Господні справи, як подобатися Господеві; а хто жонатий, клопочеться про

справи цього світу, як догодити жінці, і він поділений. Так само й жінка незаміжня, і дівиця клопочеться про Господні справи, щоб бути святою і тілом, і духом, а заміжня клопочеться про справи цього світу, як догодити чоловікові. Кажу це вам на вашу користь, - не щоб накинути на вас петлю, але щоб ви гідно та ревно трималися Господа.

Євангеліє від Матея 15, 12-21

Тоді приступили учні й кажуть йому: “Чи знаєш, що фарисеї взяли тобі за зле, як почули, що ти так говориш?” Ісус озвався: “Кожна рослина, яку не посадив мій Отець Небесний, буде вирвана з корінням. Лишіть їх: це сліпі проводарі сліпих! Коли ж сліпий веде сліпого, обидва впадуть у яму.”

Тоді Петро заговорив до нього й каже: “З'ясуй нам оту притчу.” Він же відповів: “То ви також без розуму ще й досі? Хіба не розумієте, що все те, що до уст входить, іде до нутра й геть виходить? А те, що з уст виходить, те походить із серця і воно, власне, осквернює людину; із серця бо походять лихі думки, убивства, перелюби, розпуста, крадежі, лживе свідчення, богохульства. Це осквернює людину, а їсти немитими руками не сквернить людину.” Ісус вийшов звідти й пішов в околиці тирську та сидонську.

Розважання від Скинїї

Найбільш конфліктним і жорстким Ісус був з фарисеями, Він боровся проти неправдивої побожності і лицемірства.

Його слова звучали кардинально, гостро і безкомпромісно. Читаючи такі уривки, завжди думаємо: добре що ми не фарисеї. Та чи це насправді так?

Візьмемо, наприклад, нашу молитву, часто нам якісь думки під час молитви приходять і ми розпоршуємося і не є зосереджені, тоді ми починаємо зосереджуватись, заставляємо себе молитися добре і знову по колу – від розпоршення до напруження. Натомість ми не бачимо, що причина розпоршення – це те, що ми не молимося за те, що насправді хочемо. Ми молимося за мир в цілому світі, за дітей в Африці, за тітку, яку давно не бачили, ми намагаємося бути “солоденькими” і “правильними”. Просто “паєнькою” молитовною намагаємося зазвичай вразити Бога своєю “правильністю” і тим, наскільки ми думаємо про небесні речі, намагаємося вразити Його нашими гарними словами і ще масою всього. Та все ж ми не наважуємося собі сказати, що насправді мені не мир в Африці потрібен, а, наприклад, нова машина. Ми боїмося признатися Богу в тих потребах, які насправді нас турбують, і це і є те фарисейство. Ним проникнуті наші молитви, воно присутнє в нашій душі завдяки страху бути неугодним Богу, а в нас, простих людей, є прості потреби.

Ісус каже, що ми маємо стати в правді, просячи про те, що насправді хочемо. Йому не миле наше “сюсюкання” чи якесь показування себе ліпшим і з “неземними” думками та проханнями. Ісус заохочує нас стати самими собою в молитві.

Наші молитви набудуть іншої сили, коли ми почнемо просити за те, чого насправді прагнемо, і згодом ми зрозуміємо, що Бог вклав в наші прагнення свій чудовий план, і цей план можна відкрити для себе лише завдяки тому, що ми не будемо боятися говорити правду.

9 липня

П'ятниця

1Кор 7,35 - 8,7

Мт 15, 29-31

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 7,35 - 8,7

Браття, кажу це вам на вашу користь, - не щоб накинути на вас петлю, але щоб ви гідно та ревно трималися Господа.

Коли ж хтось думає, що він не може чинить супроти дівчини своєї, дозволивши перецвісти їй, і так мало б бути, то нехай робить, що хоче, він не згрішить; нехай одружується. Але коли хтось твердо стоїть при своїй думці, і, без примусу, маючи владу робити, що захоче, вирішив у своїм серці берегти свою дівчину, той робить добре. Тому той, хто віддає свою дівчину заміж, робить добре, а той, хто не віддає, робить ще краще.

Жінка - прив'язана до свого чоловіка, скільки віку його. Коли ж чоловік умре, вона вільна; за кого вона хоче, може вийти заміж, аби лише у Господі це було. Однак, на мою гадку, вона буде щасливіша, коли зостанеться такою. Думаю, що і я маю Духа Божого.

Щождо ідоложертовного м'яса, то всім нам відомо, бо маємо знання; знання ж роздимає, а любов буде. Коли хтось думає собі, що він щось знає, той ще не знає, як треба знати. Якже хтось любить Бога, той спізнаний ним. Отже, відносно споживання ідоложертовного м'яса, ми знаємо, що ідол є ніщо у світі, і що немає іншого Бога, крім одного. Бо хоч і є так звані боги, чи то на небі, чи на землі, - їх бо і справді є чимало, отих богів, та чимало тих панів, - для нас, однак, є лиш один Бог, Отець, від якого все і для якого - ми; і один Господь Ісус Христос, через якого - усе, і ми через нього. Та не всі мають це знання. Деякі з-за привычки до ідолів аж по сьогодні споживають м'ясо як ідольську жертву, а сумління їхнє, будши слабке, скверниться.

Євангеліє від Матея 15, 29-31

Звідти Ісус, знову перейшовши над Галилейське море, зійшов на гору й сів там.

Сила народу прийшла тоді до нього, що мали при собі кривих, калік, сліпих, німих, чимало й інакших, та й клали їх до його ніг, а він зціляв їх. І дивувались люди, бачивши, що німі говорять, каліки знову одужують, криві ходять і сліпі бачать, – і прославляли Бога Ізраїля.

Розважання від Скинїї

Якщо перечитаємо весь 15-й розділ Євангелія від Матея, то зауважимо, що в кожній ситуації присутній хліб. Ісус розмовляє з книжниками про споживання хліба немитими

руками (див. Мт 15,1-20), у діалозі із жінкою хананеянкою Ісус згадує про хліб (див. Мт 15,21-28), також відбулося багато чуд зцілення та розмноження хліба в пустелі (див. Мт 15,29-39).

Із кожною ситуацією величина чудес і кількість згадуваного хліба збільшується. У цих трьох різних ситуаціях маємо різні постави людей. Книжники осуджували учнів за споживання хліба немитими руками – натомість не отримали нічого, окрім гіркої правди про себе. Жінка-поганка мала віру та смирення – й отримала зцілення своєї доньки. Люди, які побачили багато чуд зцілення, – самі зцілилися, ще й побачили чудо розмноження хлібів. Вони чекали на Ісуса, пішли за Ним у пустелю, кинулися до його ніг.

Бачимо еволюцію різних постав щодо Ісуса. Бачимо різні наслідки таких постав.

Ісус же їм: Я – хліб життя. Хто приходить до мене – не голодуватиме; хто в мене вірує – не матиме спраги ніколи (Ів 6,35).

Усе, що мені треба, це прийти до Ісуса в поставі смирення, надії та віри. Він Сам говорить і показує, що дасть більше, ніж ми очікуємо, більше, ніж ми сподіваємось. Він показує своїми чудами, що ті, які Його чекають, шукають та приходять до Нього, отримують зцілення та їжу (духовну й фізичну).

Наче все так просто. Чому ж мені важко довіряти Богові? Чому не завжди можу радіти сосункам із Ним? Чому уникаю молитви? Господи, прошу, допоможи в смиренні та довірі приходити до Тебе, споживати Твій живий Хліб.

10 липня

Субота

**Преп.
Печерського**

Антонія

- **Читання**
- **Розважання**
- **Молитва**
- **Споглядання**

Рим 12, 1-3

Мт 10,37 - 11,1

Послання Апостола Павла до Римлян 12, 1-3

Тож благаю вас, брати, на милість Божу, віддати тіла ваші як жертву живу, святу, приємну Богові: богослужбу від вас розумну.

І не вподібнюйтеся до цього світу, але перемінюйтесь обновленням вашого розуму, щоб ви переконувалися, що то є воля Божа, що добре, що вгодне, що досконале.

Ласкою, яка мені дана, я кажу кожному з вас: не думати понад те, що треба думати, а думати скромно, мірою віри, як Бог наділив кожному.

Євангеліє від Матея 10,37 - 11,1

І сказав Господь: "Хто любить батька або матір більше, ніж мене, той недостойний мене. І хто любить сина або дочку

більше, ніж мене, той недостойний мене. Хто не бере свого хреста й не йде слідом за мною, той недостойний мене. Хто своє життя зберігає, той його погубить; а хто своє життя погубить задля мене, той його знайде. Хто вас приймає, той мене приймає; а хто мене приймає, той приймає того, хто мене послав. Хто приймає пророка, тому що він пророк, той одержить пророчу нагороду, і хто приймає праведного, тому що він праведний, той одержить праведничу нагороду. Хто напоїть, як учня, одного з цих малих тільки кухликом холодної водиці, істинно кажу вам, той не втратить своєї нагороди.”

Коли Ісус скінчив настановляти дванадцятьох своїх учнів, пішов звідти навчати й проповідувати по містах їхніх.

Розважання від Скинїї

Хто любить батька або матір більше, ніж мене, той недостойний мене. Християнська віра – це любити Бога цілим собою. Ісуса потрібно любити в першу чергу. Учнем є той, хто любить Бога понад усе. Це означає, що треба визнати Бога Господом свого життя. Він задає напрям моєму життю. Любити Бога в першу чергу – це початок особистої свободи для кожного. Мій ближній не є абсолют, я люблю його за те, ким він є. Абсолютна ж любов належить тільки Богові.

Хто не бере свого хреста й не йде слідом за мною, той недостойний мене. Кожен є по-своєму слабкий, має певні

обмеження. Нести хрест – це не прокляття. Це боротьба зі злом, яке є всередині кожного з нас, і кожен має її вести. Це щоденний обов'язок, що робить людину більш людською. Це щоденний обов'язок шляху звільнення. Ісус несе разом з нами цей хрест, а точніше – його найважчу частину!

Людина робить усе, щоб зберегти своє життя, але життя не є чимсь, що треба переховувати. Життя є тим, ким є ти сам, – що ти даєш, а не тим, що маєш. Тому життя тобі дається, і треба жити цим даром, любов'ю, прощенням. Жити цілим собою – ось як можна зберегти сопричастя з Отцем і братами. Це й робить нас справжніми дітьми Божими.

Насамкінець Ісус говорить про прийняття. Учнем є той, хто віддає самого себе, стає даром, який треба прийняти. Сам Господь, прийшовши на цю землю, віддав себе в руки людей, щоб ті могли Його прийняти. Отже, хто приймає, той наслідує Бога, адже Бог є прийняттям. Христос посилав апостолів жити в любові та довірі один до одного. За словами *пророк і праведний* криється сам Бог, а *прийняти найменшого* означає *прийняти Ісуса*, який завжди присутній в найменших, найбільш потребуючих. Кожен наш конкретний прояв гостинності є прийняттям Бога. Таким чином ми даємо місце іншому й приймаємо Самого Бога.

Що таке Журнал Скинія?

Головна мета **Журналу Скинія** — допомогти людині пізнавати Бога через Святе Письмо.

Саме тому значну частину журналу займають щоденні роздуми над Словом Божим — біблійними читаннями за літургійним календарем УГКЦ. Ці роздуми є плодом особистої молитви їх авторів — священиків, монахинь, мирян, які так само прагнуть жити у ритмі життя УГКЦ, намагаються знайти відповіді на актуальні питання сьогодення. Окрім того, в **Скинії** є низка цікавих статей і розмов на окремо обрану тему.

Переглянути і замовити випуски **Журналу Скинія** (в електронному форматі) ви можете на сайті skynia.org

Нагадуємо, що ми пропонуємо розсилки:

- англійською та українською мовами
- за Григоріанським, Юліанським та Ново-юліанським календарями

Для індивідуальних користувачів

Скинія пропонує варіанти підписки на біблійні літургійні читання та розважання до них на кожен смак та потребу!

- Мейл-розсилка (лише на неділі та свята)
- Мейл-розсилка (щоденна)
- Розсилка в Телеграм (щоденна)

Для парафій та інших груп

- Ви можете **роздрукувати** або розмістити на вашому **сайті** файл **PDF** з розважаннями від Скинії, щоби парафіяни чи члени спільноти могли його легко завантажувати.
- Або ж ми надішлемо вам **QR-код** і **кнопку/банер** для сайту з посиланням на реєстраційну форму **спеціальної мейл-розсилки** для ваших парафіян чи членів спільноти.

Підтримай нашу місію!

Якщо тобі подобається те, що ми робимо, ти можеш підтримати нашу працю своєю пожертвою. Дякуємо!

[Картка Монобанк](#) / [Картка Приватбанк](#) / [PayPal](#)

Чому це важливо? Ми намагаємося зробити ціну підписки якомога більш доступною, але це означає, що цих коштів не вистачає на покриття всіх витрат.

В чому маємо потребу? Оплата праці перекладачів та членів редакції. Інші витрати (оплата сервісів, поточні витрати, податки тощо) сплачуємо з прибутків.

Звіт щодо використання пожертв можна буде побачити [тут](#).

skynia.tilda.ws | [facebook](#) | [twitter](#) | [пожертва](#) | skinia.ua@gmail.com